

POSTANOWIENIE

27 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

na posiedzeniu niejawnym 27 listopada 2024 r. w Warszawie
na skutek skargi kasacyjnej Bank spółki akcyjnej w W.
od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
z 28 marca 2022 r., I ACa 1767/21,
w sprawie z powództwa E.B. i F.J.
przeciwko Bank spółce akcyjnej w W.
o zapłatę,

1. umarza postępowanie kasacyjne;
2. zasądza od pozwanego Bank spółki akcyjnej w W. na rzecz powódki E.B. kwotę 2717 (dwa tysiące siedemset siedemnaście) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego z odsetkami, w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu niniejszego orzeczenia do dnia zapłaty;
3. przekazuje wniosek pozwanego o zwrot całości lub części uiszczonej opłaty od skargi kasacyjnej do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Wrocławiu.

A.G.

UZASADNIENIE

Pozwany Bank spółka akcyjna w W. wniósł do Sądu Najwyższego skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 28 marca 2022 r. (sygn. akt I ACa 1767/21), wydanego w sprawie o zapłatę.

Pismem z 6 sierpnia 2024 r., pełnomocnik skarżącego złożył oświadczenie o cofnięciu wniesionej skargi kasacyjnej w całości, wnosząc o umorzenie postępowania na podstawie art. 391 § 2 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. Jednocześnie wniósł o dokonanie zwrotu uiszczonej opłaty od skargi kasacyjnej, w całości lub w odpowiedniej części, w szczególności, stosownie do art. 79 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Wobec złożonego w piśmie z 6 sierpnia 2024 r. przez pełnomocnika pozwanego oświadczenia o cofnięciu skargi kasacyjnej Sąd Najwyższy umorzył postępowanie kasacyjne na podstawie art. 391 § 2 w zw. z art. 398²¹ k.p.c. Zaznaczyć przy tym należy, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego zgodnie przyjmuje się, iż cofnięcie skargi kasacyjnej jest czynnością procesową, która nie podlega kontroli sądu (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 3 września 1998 r., I CKN 820/97, OSNC 1999, nr 2, poz. 40 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z 14 czerwca 2017 r., I CSK 520/16, niepubl.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1, 1¹ 3 i 4 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i 398²¹ oraz przepisów § 2 pkt 6 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (tekst jedn. Dz.U. z 2023 r., poz. 1964) na wniosek pełnomocnika powódki mając na względzie, że w przypadku cofnięcia skargi kasacyjnej, stroną inicjującą postępowanie przed Sądem Najwyższym należało uznać za przegrywającą sprawę.

W przedmiocie przekazania Sądowi Apelacyjnemu we Wrocławiu do rozpoznania wniosku Bank spółka akcyjna w W. o zwrot opłaty sądowej uiszczonej na rachunek tego Sądu orzeczono na podstawie art. 200 § 1⁴ w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 80a w zw. z art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. a) ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz.U. z 2024 r., poz. 959). Do rozpoznania tego wniosku właściwy jest sąd, który pobrał daną opłatę.

(A.G.)

[a.]